

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1168/2011

z dnia 25 października 2011 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 74 i art. 77 ust. 2 lit. b) i d),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Opracowanie przyszłościowej i kompleksowej europejskiej polityki migracyjnej, opartej na prawach człowieka, solidarności i odpowiedzialności, w szczególności w odniesieniu do tych państw członkowskich, które stoją w obliczu szczególnej i nieproporcjonalnej presji, pozostaje jednym z kluczowych celów politycznych Unii.
- (2) Celem polityki Unii w dziedzinie granic zewnętrznych jest zintegrowane zarządzanie granicami zapewniające jednolity i wysoki poziom kontroli i ochrony, będący niezbędnym elementem swobody przepływu osób w

obrębie Unii oraz podstawowym składnikiem przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. W tym celu rozważane jest ustanowienie wspólnych zasad dotyczących standardów oraz procedur kontroli i ochrony granic zewnętrznych.

- (3) Skuteczne wprowadzenie w życie wspólnych zasad dotyczących standardów i procedur kontroli i ochrony granic zewnętrznych wymaga wzmożonej koordynacji współpracy operacyjnej między państwami członkowskimi.
- (4) Skuteczne zarządzanie granicami zewnętrznymi poprzez dokonywanie odpraw i ochronę przyczynia się do zwalczania nielegalnej imigracji i handlu ludźmi oraz do zmniejszania zagrożeń dla bezpieczeństwa wewnętrznego, porządku publicznego, zdrowia publicznego oraz stosunków międzynarodowych państw członkowskich.
- (5) Kontrola granic na granicach zewnętrznych nie leży jedynie w interesie tego państwa członkowskiego, na którego granicach zewnętrznych jest prowadzona, lecz także w interesie wszystkich państw członkowskich, które zniosły kontrole graniczne na granicach wewnętrznych.
- (6) W 2004 r. Rada przyjęła rozporządzenie (WE) nr 2007/2004 z dnia 26 października 2004 r. ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej ⁽³⁾ (Frontex) (zwaną dalej „Agencją”), która rozpoczęła działalność w maju 2005 r. Rozporządzenie (WE) nr 2007/2004 zostało zmienione w 2007 r. rozporządzeniem (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającym mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 162.⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 10 października 2011 r.⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 25.11.2004, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30.

- (7) Dalsze zwiększenie roli Agencji jest zgodne z unijnym celem opracowania polityki mającej na celu stopniowe wprowadzanie pojęcia zintegrowanego zarządzania granicami. Agencja powinna, w ramach swoich uprawnień, udzielać wsparcia państwom członkowskim we wprowadzaniu w życie tego pojęcia określonego w konkluzjach Rady z dnia 4–5 grudnia 2006 r. w sprawie zintegrowanego zarządzania granicami.
- (8) Wieloletni program dotyczący przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w służbie obywateli (program sztokholmski), przyjęty przez Radę Europejską w dniach 10–11 grudnia 2009 r., zawiera wezwanie do sprecyzowania i zwiększenia roli Agencji w odniesieniu do zarządzania granicami zewnętrznymi.
- (9) Należy zatem zmienić zakres uprawnień Agencji w celu wzmocnienia w szczególności zdolności operacyjnych Agencji, zapewniając jednocześnie, aby wszystkie podjęte środki były proporcjonalne do wyznaczonych celów, skuteczne, przy pełnym poszanowaniu praw podstawowych oraz praw uchodźców i osób ubiegających się o azyl, w tym w szczególności zakazu *refoulement*.
- (10) W odniesieniu do dostępnych zasobów technicznych należy zwiększyć obecne możliwości zapewniania państwom członkowskim skutecznej pomocy w związku z aspektami operacyjnymi zarządzania granicami zewnętrznymi. Agencja powinna mieć możliwość dostatecznie dokładnego planowania koordynacji wspólnych operacji lub projektów pilotażowych.
- (11) Określenie minimalnych poziomów niezbędnego wyposażenia technicznego dostarczanego przez Agencję lub obowiązkowo dostarczanego przez państwa członkowskie na podstawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień znacznie przyczyni się do lepszego planowania i wdrażania przewidywanych operacji koordynowanych przez Agencję.
- (12) Agencja powinna zarządzać wykazami wyposażenia technicznego będącego własnością państw członkowskich albo Agencji oraz wyposażenia będącego współwłasnością państw członkowskich i Agencji, poprzez tworzenie i prowadzenie scentralizowanych rejestrów rezerwy wyposażenia technicznego. Rezerwa ta powinna zawierać minimalną ilość sprzętu w poszczególnych kategoriach wyposażenia technicznego, niezbędną do tego, aby Agencja mogła prowadzić swoje działania.
- (13) W celu zapewnienia skutecznych operacji Agencja powinna ustanowić zespoły funkcjonariuszy straży granicznych. Państwa członkowskie powinny wspierać te zespoły odpowiednią liczbą wykwalifikowanych funkcjonariuszy straży granicznych oraz udostępnić ich na potrzeby operacji wsparcia, chyba że znajdują się one w obliczu wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych.
- (14) Agencja powinna mieć możliwość wspierania tych zespołów funkcjonariuszami straży granicznych oddelegowanymi przez państwa członkowskie do Agencji w charakterze pólstałym, którzy w ramach wykonywania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień powinni podlegać takim samym ramom prawnym, jak zaproszeni funkcjonariusze oddelegowani bezpośrednio do tych zespołów przez państwa członkowskie. Agencja powinna dostosować swoje przepisy wewnętrzne dotyczące oddelegowanych ekspertów krajowych, aby umożliwić przyjmującemu państwu członkowskiemu wydawanie funkcjonariuszom straży granicznych bezpośrednich poleceń w trakcie wspólnych operacji i projektów pilotażowych.
- (15) Odpowiednio sprecyzowany plan operacyjny, obejmujący ocenę i obowiązek zgłaszania zdarzeń, uzgodniony przed rozpoczęciem wspólnych operacji lub projektów pilotażowych przez Agencję i przyjmujące państwo członkowskie, w porozumieniu z uczestniczącymi państwami członkowskimi, w znacznej mierze przyczyni się do osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia, zapewniając bardziej zharmonizowany sposób działania w odniesieniu do koordynacji wspólnych operacji i projektów pilotażowych.
- (16) Agencja powinna stosować system zgłaszania zdarzeń w celu przekazywania właściwym krajowym organom publicznym oraz swojemu Zarządowi („Zarząd”) wszelkich informacji na temat wiarygodnych zarzutów naruszenia, w szczególności, rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 lub kodeksu granicznego Schengen ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 562/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾, w tym również praw podstawowych, w trakcie wspólnych operacji, projektów pilotażowych lub szybkich interwencji.
- (17) Analiza ryzyka okazała się kluczowym elementem dla prowadzenia operacji na granicach zewnętrznych. Należy poprawić jej jakość poprzez wprowadzenie metody oceny zdolności państw członkowskich do sprostania nadchodzącym wyzwaniom, w tym również obecnym i przyszłym zagrożeniom oraz presji na granicach zewnętrznych. Jednakże oceny te powinny pozostawać bez uszczerbku dla mechanizmu oceny Schengen.
- (18) Agencja powinna zapewnić szkolenie, na poziomie europejskim, przeznaczone dla instruktorów funkcjonariuszy krajowych straży granicznych państw członkowskich, w tym również szkolenie dotyczące praw podstawowych, dostępu do ochrony międzynarodowej i procedur azylowych, a także dodatkowe szkolenia i seminaria związane z kontrolą i ochroną granic zewnętrznych oraz wydalaniem obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie w państwach członkowskich, przeznaczone dla funkcjonariuszy właściwych służb krajowych. Agencja może, we współpracy z państwami członkowskimi, organizować działania szkoleniowe, w tym również program wymiany, na ich terytoriach. Państwa członkowskie powinny uwzględniać wyniki pracy Agencji w tym zakresie w krajowych programach szkoleń dla swoich funkcjonariuszy straży granicznych.
- (19) Agencja powinna monitorować badania naukowe w dziedzinie będącej przedmiotem jej działalności i uczestniczyć w ich rozwoju oraz przekazywać te informacje Komisji i państwom członkowskim.

(¹) Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1.

- (20) W większości państw członkowskich aspekty operacyjne powrotów obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie w państwach członkowskich należą do kompetencji organów odpowiedzialnych za kontrolowanie granic zewnętrznych. Z uwagi na oczywiste korzyści wynikające z wykonywania tych zadań na poziomie Unii, Agencja powinna, w pełnej zgodności z polityką Unii w zakresie powrotów, zapewniać koordynację lub organizację wspólnych operacji powrotowych państw członkowskich i ustalać najlepsze praktyki w zakresie uzyskiwania dokumentów podróży oraz stworzyć kodeks postępowania, który będzie stosowany w trakcie wydalania obywateli państw trzecich przebywających nielegalnie na terytoriach państw członkowskich. Żadne unijne środki finansowe nie powinny być udostępniane na działania, które nie są przeprowadzane zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej („karta praw podstawowych”).
- (21) W celu wypełniania swojej misji oraz w zakresie wymaganym do wypełniania swoich zadań Agencja może współpracować z Europolem, Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu, Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej oraz innymi agencjami i organami Unii, właściwymi organami państw trzecich oraz organizacjami międzynarodowymi właściwymi w kwestiach objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 2007/2004, w ramach ustaleń roboczych dokonanych zgodnie ze stosownymi postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”). Agencja powinna ułatwiać współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii.
- (22) Współpraca z państwami trzecimi w kwestiach objętych zakresem rozporządzenia (WE) nr 2007/2004 ma coraz większe znaczenie. Aby stworzyć model stałej współpracy z zainteresowanymi państwami trzecimi, Agencja powinna mieć możliwość wprowadzania w życie i finansowania projektów pomocy technicznej oraz delegowania urzędników łącznikowych do państw trzecich we współpracy z właściwymi organami tych państw. Agencja powinna mieć możliwość zapraszania obserwatorów z państw trzecich do uczestnictwa w jej działaniach, po uprzednim zapewnieniu im niezbędnych szkoleń. Ustanowienie współpracy z państwami trzecimi ma znaczenie również w odniesieniu do promowania standardów unijnych w zakresie zarządzania granicami, w tym również przestrzegania praw podstawowych i godności ludzkiej.
- (23) Aby zapewnić otwarte i przejrzyste warunki zatrudnienia oraz równe traktowanie pracowników, do pracowników i Dyrektora Wykonawczego Agencji powinien mieć zastosowanie regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, określone w rozporządzeniu Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 ⁽¹⁾, w tym również przepisy dotyczące tajemnicy służbowej lub inne równoważne wymogi dotyczące poufności.
- (24) Ponadto Zarząd powinien przyjąć szczegółowe przepisy w celu umożliwienia oddelegowywania ekspertów krajowych z państw członkowskich do Agencji. Takie przepisy powinny stanowić, między innymi, że krajowych funkcjonariuszy straży granicznych, którzy mają być oddelegowywani podczas wspólnych operacji, projektów pilotażowych lub szybkich interwencji należy traktować jak zaproszonych funkcjonariuszy posiadających odpowiedni zakres zadań i uprawnień.
- (25) Do przetwarzania danych osobowych przez Agencję stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾. Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien zatem monitorować przetwarzanie danych osobowych przez Agencję oraz posiadać uprawnienia do uzyskania od Agencji dostępu do wszystkich informacji niezbędnych dla prowadzonych przez niego dochodzeń.
- (26) Dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽³⁾ stosuje się w pełni w zakresie, w jakim państwa członkowskie przetwarzają dane osobowe.
- (27) Zapewniając zarządzanie operacyjne systemami informatycznymi, Agencja powinna przestrzegać norm europejskich i międzynarodowych, w tym również norm dotyczących ochrony danych, przy uwzględnieniu najwyższych wymogów specjalistycznych.
- (28) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2007/2004.
- (29) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i jest zgodne z zasadami zawartymi w szczególności w TFUE i w karcie praw podstawowych, przede wszystkim: z prawem do godności ludzkiej, zakazem tortur i niehumanitarnego lub poniżającego traktowania i karaniami, prawem do wolności i bezpieczeństwa, prawem do ochrony danych osobowych, prawem do azylu, zasadą *non-refoulement*, zasadą niedyskryminacji, prawami dziecka oraz prawem do skutecznego środka prawnego. Niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane przez państwa członkowskie zgodnie z tymi prawami i zasadami. Każde użycie siły powinno odbywać się zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego, w tym również zgodnie z zasadami konieczności i proporcjonalności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

- (30) Wykonanie niniejszego rozporządzenia nie powinno mieć wpływu na prawa lub zobowiązania państw członkowskich wynikające z Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, Międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, Międzynarodowej konwencji o poszukiwaniu i ratownictwie morskim oraz Konwencji genewskiej dotyczącej statusu uchodźców.
- (31) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie przyczynienie się do stworzenia systemu zintegrowanego zarządzania współpracą operacyjną na granicach zewnętrznych państw członkowskich, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”). Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (32) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej oraz Republikę Islandii i Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽¹⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy⁽²⁾. W związku z tym delegacje Republiki Islandii i Królestwa Norwegii powinny wchodzić w skład Zarządu jako członkowie, choć z ograniczonym prawem głosu.
- (33) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽³⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A, B i G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE⁽⁴⁾. W związku z tym delegacja Konfederacji Szwajcarskiej powinna wchodzić w skład Zarządu jako członek, choć z ograniczonym prawem głosu.
- (34) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen⁽⁵⁾, które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt A, B i G decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE⁽⁶⁾. W związku z tym delegacja Księstwa Liechtensteinu powinna wchodzić w skład Zarządu jako członek, choć z ograniczonym prawem głosu.
- (35) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjmowaniu niniejszego rozporządzenia, nie jest nim związana ani go nie stosuje. Ponieważ niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania podejmuje w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszego rozporządzenia decyzję, czy wdroży niniejsze rozporządzenie w swoim prawie krajowym.
- (36) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁷⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związane ani go nie stosuje.
- (37) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie postanowień dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen⁽⁸⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jego przyjęciu i nie jest nim związana ani go nie stosuje.
- (38) Agencja powinna ułatwić organizację działań operacyjnych, umożliwiających państwom członkowskim skorzystanie z wiedzy fachowej oraz infrastruktury, które Irlandia i Zjednoczone Królestwo byłyby skłonne zaofiarować, zgodnie z warunkami, o których zarząd zadecyduje w odniesieniu do każdego przypadku. W tym celu przedstawiciele Irlandii i Zjednoczonego Królestwa powinni zostać zaproszeni do uczestnictwa we wszystkich posiedzeniach zarządu w celu umożliwienia im pełnego udziału w obradach dotyczących przygotowania takich działań operacyjnych.

(1) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

(2) Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

(3) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

(4) Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

(5) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21.

(6) Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

(7) Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

(8) Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

- (39) Między Królestwem Hiszpanii a Zjednoczonym Królestwem istnieje spór o wytyczenie granic Gibraltaru.
- (40) Zawieszenie stosowania niniejszego rozporządzenia do granic Gibraltaru nie oznacza jakiegokolwiek zmiany stanowisk zainteresowanych państw w tej sprawie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany

W rozporządzeniu (WE) nr 2007/2004 wprowadza się niniejszym następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Zważywszy, że odpowiedzialność za kontrolę i ochronę granic zewnętrznych spoczywa na państwach członkowskich, Agencja – jako organ Unii określony w art. 15 oraz zgodnie z art. 19 niniejszego rozporządzenia – powinna ułatwiać stosowanie istniejących i przyszłych unijnych środków dotyczących zarządzania granicami zewnętrznymi, w szczególności kodeksu granicznego Schengen ustanowionego na mocy rozporządzenia (WE) nr 562/2006 (*) i czynić je bardziej skutecznymi. Agencja powinna realizować ten cel poprzez zapewnienie koordynacji działań państw członkowskich we wprowadzaniu w życie tych środków, przyczyniając się tym samym do zapewnienia skutecznego, wysokiego i jednolitego poziomu kontroli osób oraz ochrony granic zewnętrznych państw członkowskich.

Agencja powinna wykonywać swoje zadania w pełnej zgodności ze stosownymi przepisami prawa Unii, w tym z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej („karta praw podstawowych”); stosownymi postanowieniami prawa międzynarodowego, w tym z Konwencją dotyczącą statusu uchodźców sporządzoną w Genewie w dniu 28 lipca 1951 r. („konwencja genewska”); zobowiązaniami dotyczącymi dostępu do ochrony międzynarodowej, w szczególności zasadą *non-refoulement*; oraz prawami podstawowymi, a także uwzględniając sprawozdania Forum Konsultacyjnego, o którym mowa w art. 26a niniejszego rozporządzenia.

3. Agencja powinna również zapewniać Komisji i państwom członkowskim niezbędną pomoc techniczną oraz wiedzę fachową w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi oraz propagować solidarność między państwami członkowskimi, w szczególności w odniesieniu do tych państw członkowskich, które stoją w obliczu szczególnej i nieproporcjonalnej presji.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 562/2006 z dnia 15 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, s. 1).”;

- 2) w art. 1a wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się punkt w brzmieniu:

„1a) »europejskie zespoły straży granicznych« oznaczają: do celów art. 3, art. 3b, art. 3c, art. 8 i art. 17 – zespoły, które mają zostać oddelegowywane podczas wspólnych operacji i projektów pilotażowych; do celów art. 8a–8g – zespoły, które mają być oddelegowane do udziału w szybkich interwencjach na granicy (»szybkie interwencje«) w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 863/2007 (*), a do celów art. 2 ust. 1 lit. ea) i g) oraz art. 5 – zespoły, które mają być oddelegowywane podczas wspólnych operacji, projektów pilotażowych oraz szybkich interwencji;

(*) Rozporządzenie (WE) nr 863/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające mechanizm tworzenia zespołów szybkiej interwencji na granicy (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 30).”;

- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) »przyjmujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, w którym mają miejsce lub z którego uruchamiane są: wspólna operacja, projekt pilotażowy lub szybka interwencja;”;

- c) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie

„4) »członkowie zespołów« oznaczają funkcjonariuszy straży granicznych państw członkowskich, pełniących służbę w europejskich zespołach straży granicznej innych niż funkcjonariusze straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego;

5) »wnioskujące państwo członkowskie« oznacza państwo członkowskie, którego właściwe organy zwracają się do Agencji z wnioskiem o oddelegowanie na jego terytorium zespołów szybkiej interwencji;”;

- 3) w art. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) lit. c) i d) otrzymują brzmienie:

„c) przeprowadza analizy ryzyka, w tym ocenę zdolności państw członkowskich do sprostania zagrożeniom i presji na ich granicach zewnętrznych;

- d) uczestniczy w rozwoju badań mających znaczenie dla kontroli i ochrony granic zewnętrznych;”;
- (ii) dodaje się literę w brzmieniu:
- „da) wspomaga państwa członkowskie w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na ich granicach zewnętrznych, uwzględniając fakt, że niektóre sytuacje mogą wiązać się z pomocą humanitarną i ratownictwem na morzu;”;
- (iii) lit. e) otrzymuje brzmienie:
- „e) wspomaga państwa członkowskie w sytuacjach wymagających zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej na ich granicach zewnętrznych, w szczególności te państwa członkowskie, które stoją w obliczu szczególnej i nieproporcjonalnej presji;”;
- (iv) dodaje się literę w brzmieniu:
- „ea) powołuje europejskie zespoły straży granicznej, które mają być oddelegowywane podczas wspólnych operacji, projektów pilotażowych i szybkich interwencji;”;
- (v) lit. f) i g) otrzymują brzmienie:
- „f) udziela państwom członkowskim niezbędnego wsparcia, w tym, na wniosek, zapewnia koordynację lub organizację wspólnych operacji powrotnych;
- g) oddelegowuje do państw członkowskich funkcjonariuszy straży granicznych, należących do europejskich zespołów straży granicznej, do wspólnych operacji, projektów pilotażowych lub szybkich interwencji zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 863/2007;”;
- (vi) dodaje się litery w brzmieniu:
- „h) zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 opracowuje i wdraża systemy informacyjne, które umożliwiają płynną i niezawodną wymianę informacji na temat pojawiających się zagrożeń na granicach zewnętrznych państw członkowskich, w tym sieć informowania i koordynacji ustanowioną na mocy decyzji 2005/267/WE (*);
- i) zapewnia niezbędną pomoc w opracowywaniu i wdrażaniu europejskiego systemu nadzoru granic, a w stosownych przypadkach, w opracowywaniu wspólnego środowiska wymiany informacji, w tym współdziałania systemów.
- (*) Decyzja Rady 2005/267/WE z dnia 16 marca 2005 r. ustanawiająca bezpieczną internetową sieć informowania i koordynacji dla służb imigracyjnych państw członkowskich (Dz.U. L 83 z 1.4.2005, s. 48).”;
- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:
- „1a. Zgodnie z prawem Unii i z prawem międzynarodowym nikt nie może być wysadzony na ląd ani w żaden inny sposób przekazany władzom krajowym z naruszeniem zasady *non-refoulement*; nikt nie może być wysadzony na ląd ani przekazany władzom kraju, z którego osoba taka może zostać wydalona lub zawrócona do innego kraju z naruszeniem zasady *non-refoulement*. Szczególne potrzeby dzieci, ofiar handlu ludźmi, osób wymagających pomocy medycznej, osób wymagających ochrony międzynarodowej oraz innych osób w szczególnie trudnej sytuacji rozpatrywane są zgodnie z prawem Unii i z prawem międzynarodowym.”;
- c) w ust. 2 ostatni akapit otrzymuje brzmienie:
- „Państwa członkowskie informują Agencję o tych kwestiach operacyjnych na swoich granicach zewnętrznych, które wykraczają poza kompetencje Agencji. Dyrektor Wykonawczy Agencji (»Dyrektor Wykonawczy«) regularnie i co najmniej raz w roku informuje Zarząd Agencji (»Zarząd«) o takich kwestiach.”;
- 4) dodaje się artykuł w brzmieniu:
- „Artykuł 2a
- Kodeks postępowania**
- Agencja opracowuje i na bieżąco dostosowuje kodeks postępowania mający zastosowanie do wszystkich operacji koordynowanych przez Agencję. Kodeks postępowania określa procedury zmierzające do zagwarantowania zasad państwa prawa oraz poszanowania praw podstawowych, ze szczególnym uwzględnieniem osób małoletnich pozostających bez opieki i osób w szczególnie trudnej sytuacji, a także osób ubiegających się o ochronę międzynarodową, mające zastosowanie do wszystkich osób uczestniczących w działaniach Agencji.
- Agencja opracowuje Kodeks postępowania we współpracy z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 26a.”;

5) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Wspólne operacje i projekty pilotażowe na granicach zewnętrznych

1. Agencja dokonuje oceny, zatwierdza i koordynuje propozycje wspólnych operacji i projektów pilotażowych przygotowanych przez państwa członkowskie, w tym również wnioski państw członkowskich w związku z sytuacjami wymagającymi zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej, w szczególności w przypadkach szczególnej i nieproporcjonalnej presji.

Agencja może sama inicjować i prowadzić wspólne operacje i projekty pilotażowe we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi i w porozumieniu z przyjmującymi państwami członkowskimi.

Agencja może również zdecydować o przekazaniu swojego wyposażenia technicznego do dyspozycji państw członkowskich uczestniczących we wspólnych operacjach lub projektach pilotażowych.

Wspólne operacje i projekty pilotażowe powinna przeprowadzić dogłębna analiza ryzyka.

1a. Po poinformowaniu zainteresowanego państwa członkowskiego Agencja może zakończyć wspólne operacje i projekty pilotażowe, jeżeli warunki realizacji tych wspólnych operacji lub projektów pilotażowych nie są już spełniane.

Państwa członkowskie uczestniczące we wspólnej operacji lub projekcie pilotażowym mogą zwrócić się do Agencji o zakończenie tej wspólnej operacji lub tego projektu pilotażowego.

W przypadku naruszenia praw podstawowych lub zobowiązań w zakresie ochrony międzynarodowej w trakcie wspólnej operacji lub projektu pilotażowego, przyjmujące państwo członkowskie przewiduje odpowiednie środki dyscyplinarne lub inne środki zgodnie ze swoim prawem krajowym.

Dyrektor Wykonawczy zawiesza lub kończy – całkowicie lub częściowo – wspólne operacje i projekty pilotażowe, jeśli uzna, że takie naruszenia mają poważny charakter lub mogą się powtarzać.

1b. Agencja powołuje rezerwę funkcjonariuszy straży granicznych, zwaną europejskimi zespołami straży granicznej, zgodnie z art. 3b, do celów możliwego oddelegowania podczas wspólnych operacji i projektów pilotażowych, o których mowa w ust. 1. Agencja podejmuje

decyzje w sprawie oddelegowania zasobów ludzkich i udostępniania wyposażenia technicznego zgodnie z art. 3a i 7.

2. Agencja może działać poprzez swoje wyspecjalizowane oddziały przewidziane w art. 16 w celu praktycznej organizacji wspólnych operacji i projektów pilotażowych.

3. Agencja dokonuje oceny wyników wspólnych operacji i projektów pilotażowych oraz przekazuje Zarządowi szczegółowe sprawozdania z oceny w terminie 60 dni od zakończenia tych operacji i projektów, wraz z uwagami urzędnika ds. praw podstawowych, o którym mowa w art. 26a. Agencja sporządza całościowe analizy porównawcze tych wyników, mając na względzie podwyższenie jakości, zwiększenie spójności i skuteczności przyszłych wspólnych operacji i projektów pilotażowych; Agencja włącza te analizy do swojego sprawozdania ogólnego, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. b).

4. Agencja finansuje lub współfinansuje wspólne operacje i projekty pilotażowe, o których mowa w ust. 1, poprzez dotacje ze swojego budżetu zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji.

5. Ust. 1a i 4 stosuje się także do szybkich interwencji.”;

6) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Aspekty organizacyjne wspólnych operacji i projektów pilotażowych

1. Dyrektor Wykonawczy sporządza plan operacyjny wspólnych operacji i projektów pilotażowych, o których mowa w art. 3 ust. 1. W odpowiednim czasie przed rozpoczęciem wspólnej operacji lub projektu pilotażowego Dyrektor Wykonawczy i przyjmujące państwo członkowskie – w porozumieniu z państwami członkowskimi uczestniczącymi we wspólnej operacji lub projekcie pilotażowym – uzgadniają plan operacyjny, szczegółowo określający aspekty organizacyjne.

Plan operacyjny obejmuje wszystkie elementy uznawane za niezbędne do realizacji wspólnej operacji lub projektu pilotażowego, w tym również następujące informacje:

- a) opis sytuacji wraz ze sposobem działania i celami operacji wsparcia, w tym również cel operacyjny;
- b) przewidywany czas trwania wspólnej operacji lub projektu pilotażowego;
- c) obszar geograficzny, na którym będą miały miejsce wspólna operacja lub projekt pilotażowy;

- d) opis zadań i specjalnych poleceń dla zaproszonych funkcjonariuszy, w tym również dopuszczalnego korzystania z baz danych i dopuszczalnego stosowania broni służbowej, amunicji służbowej i sprzętu służbowego w przyjmującym państwie członkowskim;
- e) skład zespołów zaproszonych funkcjonariuszy, a także oddelegowanie innego stosownego personelu;
- f) postanowienia dotyczące dowodzenia i kontroli, w tym również nazwiska i stopnie funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego odpowiedzialnych za prowadzenie współpracy z zaproszonymi funkcjonariuszami i Agencją, w szczególności tych funkcjonariuszy straży granicznej, którzy dowodzą zespołami w okresie trwania operacji wsparcia, oraz pozycję zaproszonych funkcjonariuszy w strukturze dowodzenia;
- g) wyposażenie techniczne, które należy udostępnić podczas wspólnej operacji lub projektu pilotażowego, w tym również szczególne wymogi, takie jak warunki użytkowania, personel wymagany do obsługi, transport i inna logistyka oraz postanowienia finansowe;
- h) szczegółowe przepisy dotyczące natychmiastowego zgłaszania zdarzeń przez Agencję Zarządowi i właściwym krajowym władzom publicznym;
- i) system sprawozdawczości i oceny zawierający poziomy odniesienia dla sprawozdania z oceny oraz ostateczny termin składania sprawozdania z oceny końcowej zgodnie z art. 3 ust. 3;
- j) w odniesieniu do operacji morskich – szczegółowe informacje dotyczące stosowania właściwej jurysdykcji i ustawodawstwa na obszarze geograficznym, na którym odbywa się wspólna operacja lub projekt pilotażowy, w tym również odniesienia do prawa międzynarodowego i prawa Unii dotyczącego przechwytywania, ratownictwa na morzu i sprowadzania na ląd;
- k) formy współpracy z państwami trzecimi, innymi agencjami i organami Unii lub organizacjami międzynarodowymi.

2. Wszelkie zmiany lub dostosowania planu operacyjnego wymagają zgody Dyrektora Wykonawczego i przyjmującego państwa członkowskiego. Agencja niezwłocznie wysyła egzemplarz zmienionego lub dostosowanego planu operacyjnego uczestniczącym państwom członkowskim.

3. W ramach swoich zadań koordynacyjnych Agencja zapewnia operacyjne wdrażanie wszystkich aspektów organizacyjnych, w tym również obecność członków personelu Agencji podczas wspólnych operacji i projektów pilotażowych, o których mowa w niniejszym artykule.

Artykuł 3b

Skład i oddelegowywanie europejskich zespołów straży granicznej

1. Na wniosek Dyrektora Wykonawczego Zarząd bezwzględna większością głosów swoich członków posiadających prawo głosu podejmuje decyzję w sprawie profili i łącznej liczby funkcjonariuszy straży granicznych, którzy mają być udostępniani do europejskich zespołów straży granicznej. Ta sama procedura ma zastosowanie w odniesieniu do wszelkich późniejszych zmian w profilach i łącznej liczbie funkcjonariuszy straży granicznych. Państwa członkowskie uczestniczą w europejskich zespołach straży granicznej za pośrednictwem rezerwy krajowej w oparciu o różne określone profile, poprzez mianowanie funkcjonariuszy straży granicznych odpowiadających wymaganym profilom.

2. W odniesieniu do swoich funkcjonariuszy straży granicznej wkład państw członkowskich w konkretne wspólne operacje i projekty pilotażowe na nadchodzący rok planowany jest na postawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi. Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznych, którzy mogą zostać oddelegowani, na wniosek Agencji, chyba że znajdują się one w obliczu wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Wniosek taki należy przedstawić co najmniej 45 dni przed planowanym oddelegowaniem. Nie wpływa to na autonomię rodzimego państwa członkowskiego w odniesieniu do wyboru personelu i okresu jego oddelegowania.

3. Udział Agencji w europejskich zespołach straży granicznej odbywa się poprzez oddelegowanie właściwych funkcjonariuszy straży granicznych oddelegowanych przez państwa członkowskie w charakterze ekspertów krajowych zgodnie z art. 17 ust. 5. W odniesieniu do oddelegowywania swoich funkcjonariuszy straży granicznych do Agencji na kolejny rok, wkład państw członkowskich planowany jest na postawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi.

Zgodnie z tymi porozumieniami państwa członkowskie udostępniają funkcjonariuszy straży granicznych, którzy mogą zostać oddelegowani, chyba że mogłoby to poważnie wpłynąć na możliwość realizacji zadań krajowych. W takich sytuacjach państwa członkowskie mogą odwołać swoich oddelegowanych funkcjonariuszy straży granicznych.

Maksymalny czas trwania takiego oddelegowania nie może przekraczać sześciu miesięcy w okresie 12 miesięcy. Do celów niniejszego rozporządzenia oddelegowanych funkcjonariuszy straży granicznych traktuje się jak zaproszonych funkcjonariuszy posiadających zakres zadań i uprawnień przewidzianych w art. 10. Do celów stosowania art. 3c, 10 i 10b państwo członkowskie, które oddelegowało funkcjonariuszy straży granicznej traktuje się jak »rodzime państwo członkowskie« zdefiniowane w art. 1a ust. 3. Pozostali pracownicy zatrudnieni przez Agencję na czas określony, którzy nie posiadają kwalifikacji do pełnienia funkcji w zakresie kontroli granicznej, mogą być oddelegowywani jedynie do zadań koordynacyjnych podczas wspólnych operacji i projektów pilotażowych.

4. Wykonując swoje zadania i korzystając ze swoich uprawnień, członkowie europejskich zespołów straży granicznej w pełni przestrzegają praw podstawowych, w tym również prawa dostępu do procedur azylowych, oraz godności ludzkiej. Wszelkie środki podjęte w ramach wykonywania ich zadań i korzystania z ich uprawnień muszą być proporcjonalne do celu takich działań. Wykonując swoje zadania i korzystając ze swoich uprawnień, nie mogą oni dyskryminować osób ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.

5. Zgodnie z art. 8g Agencja powołuje urzędnika koordynującego w odniesieniu do każdej ze wspólnych operacji lub każdego z projektów pilotażowych, do których zostaną oddelegowani członkowie europejskich zespołów straży granicznej.

Rola urzędnika koordynującego polega na wspieraniu współpracy i koordynacji między przyjmującymi i uczestniczącymi państwami członkowskimi.

6. Agencja pokrywa koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z udostępnianiem przez nich, zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu, swoich funkcjonariuszy straży granicznych do europejskich zespołów straży granicznej zgodnie z art. 8h.

7. Agencja corocznie informuje Parlament Europejski o liczbie funkcjonariuszy straży granicznych udostępnianych przez każde z państw członkowskich do europejskich zespołów straży granicznej zgodnie z niniejszym artykułem.

Artykuł 3c

Wydawanie poleceń europejskim zespołom straży granicznej

1. Podczas operacji wsparcia europejskich zespołów straży granicznej przyjmujące państwo członkowskie wydaje polecenia dla zespołów zgodnie z planem operacyjnym, o którym mowa w art. 3a ust. 1.

2. Agencja może przekazywać swoje spostrzeżenia na temat poleceń, o których mowa w ust. 1, przyjmującemu państwu członkowskiemu za pośrednictwem swojego urzędnika koordynującego, o którym mowa w art. 3b ust. 5. W takim przypadku przyjmujące państwo członkowskie bierze pod uwagę spostrzeżenia.

3. Zgodnie z art. 8g przyjmujące państwo członkowskie udziela urzędnikowi koordynującemu wszelkiej niezbędnej pomocy, w tym również pełnego dostępu do europejskich zespołów straży granicznej na każdym etapie trwania operacji wsparcia.

4. Podczas wykonywania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień członkowie europejskich zespołów straży granicznej podlegają środkom dyscyplinarnym swojego rodzimego państwa członkowskiego.”;

7) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 4

Analiza ryzyka

Agencja opracowuje i stosuje wspólny zintegrowany model analizy ryzyka.

Przygotowuje ona zarówno analizy o charakterze ogólnym, jak i analizy ryzyka dostosowane do określonych potrzeb, które mają być przedkładane Radzie i Komisji.

Do celów analizy ryzyka Agencja może poddać ocenie, po wcześniejszej konsultacji z zainteresowanymi państwami członkowskimi, ich zdolność do sprostania nadchodzącym wyzwaniom, w tym obecnym i przyszłym zagrożeniom i presji na granicach zewnętrznych państw członkowskich; dotyczy to w szczególności tych państw członkowskich, które stoją w obliczu szczególnej i nieproporcjonalnej presji. W tym celu Agencja może poddać ocenie wyposażenie i zasoby państw członkowskich służące do kontroli granic. Ocena opiera się na informacjach dostarczonych przez zainteresowane państwa członkowskie oraz na sprawozdaniach i wynikach wspólnych operacji, projektów pilotażowych, szybkich interwencji i innych działań Agencji. Oceny te pozostają bez uszczerbku dla mechanizmu oceny Schengen.

Wyniki tych ocen są przedstawiane Zarządowi.

Do celów niniejszego artykułu państwa członkowskie dostarczają Agencji wszystkie niezbędne informacje na temat sytuacji i potencjalnych zagrożeń na granicach zewnętrznych.

Opracowując wspólne minimalne programy szkolenia funkcjonariuszy straży granicznych, o których mowa w art. 5, Agencja uwzględni wyniki wspólnego zintegrowanego modelu analizy ryzyka.”;

8) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom straży granicznych, którzy są członkami europejskich zespołów straży granicznej Agencja zapewnia zaawansowane szkolenie odpowiednie do rodzaju wykonywanych przez nich zadań i przyznanych im uprawnień oraz prowadzi z tymi funkcjonariuszami straży granicznych regularne ćwiczenia zgodnie z harmonogramem zaawansowanego szkolenia i ćwiczeń, o którym mowa w rocznym programie prac Agencji.

Agencja podejmuje także niezbędne inicjatywy mające na celu zapewnienie, aby przed rozpoczęciem udziału w działaniach operacyjnych organizowanych przez Agencję wszyscy funkcjonariusze straży granicznych i inni pracownicy z państw członkowskich, uczestniczący w europejskich zespołach straży granicznej, a także personel Agencji odbyli szkolenie w zakresie właściwego prawa Unii i prawa międzynarodowego, w tym również praw podstawowych i dostępu do ochrony międzynarodowej oraz wytycznych umożliwiających rozpoznanie osób potrzebujących ochrony i skierowanie ich do odpowiednich struktur.

Agencja ustanawia i dalej rozwija wspólne minimalne programy szkolenia funkcjonariuszy straży granicznych oraz zapewnia szkolenie na poziomie europejskim dla instruktorów funkcjonariuszy krajowych straży granicznych państw członkowskich, w tym również w zakresie praw podstawowych, dostępu do ochrony międzynarodowej i właściwego prawa morskiego.

Agencja sporządza minimalne programy szkolenia po konsultacji z Forum Konsultacyjnym, o którym mowa w art. 26a.

Państwa członkowskie uwzględniają wspólne minimalne programy szkolenia w szkoleniach swoich funkcjonariuszy straży granicznej.”;

b) po ostatnim akapicie dodaje się akapit w brzmieniu:

„Agencja ustanawia program wymiany umożliwiający funkcjonariuszom straży granicznych uczestniczącym w europejskich zespołach straży granicznej zdobyć wiedzę i szczególne *know-how*, poprzez wykorzystanie doświadczeń zdobytych za granicą oraz dobrych praktyk stosowanych podczas współpracy z funkcjonariuszami straży granicznych w państwach członkowskich innych niż ich własne.”;

9) art. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 6

Monitorowanie badań i uczestnictwo w badaniach

Agencja czynnie monitoruje badania mające znaczenie dla kontroli i ochrony granic zewnętrznych i uczestniczy w ich rozwoju oraz przekazuje te informacje Komisji i państwom członkowskim.

Artykuł 7

Wypożyczenie techniczne

1. Agencja może nabywać, samodzielnie lub na zasadzie współwłasności z państwem członkowskim, lub brać w leasing wyposażenie techniczne dla potrzeb kontroli granic zewnętrznych, które ma być udostępniane podczas wspólnych operacji, projektów pilotażowych, szybkich interwencji, wspólnych operacji powrotowych lub projektów pomocy technicznej zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji. Każdą decyzję

o nabyciu lub wzięciu w leasing wyposażenia, która pociąga za sobą znaczące koszty dla Agencji, poprzedza dogłębna analiza potrzeb oraz kosztów i korzyści. Wszelkie takie wydatki przewiduje się w budżecie Agencji, przyjętym przez Zarząd zgodnie z art. 29 ust. 9. W przypadku gdy Agencja nabywa lub bierze w leasing istotne wyposażenie techniczne, takie jak statki służące do patroli morskich i przybrzeżnych lub pojazdy, zastosowanie mają następujące warunki:

- a) w przypadku nabycia i współwłasności Agencja formalnie uzgadnia z jednym państwem członkowskim, że zapewni ono rejestrację wyposażenia zgodnie z ustawodawstwem mającym zastosowanie w tym państwie członkowskim;
- b) w przypadku leasingu wyposażenie zostaje zarejestrowane w państwie członkowskim.

Na podstawie wzoru umowy sporządzonego przez Agencję państwo członkowskie rejestracji oraz Agencja uzgadniają warunki zapewniające okresy pełnego udostępnienia Agencji aktywów objętych współwłasnością, a także warunki korzystania z wyposażenia.

Państwo członkowskie rejestracji lub dostawca wyposażenia technicznego zapewnia niezbędnych ekspertów oraz pracowników technicznych do obsługi wyposażenia technicznego w sposób zgodny z prawem i bezpieczny.

2. Agencja tworzy i przechowuje scentralizowane rejestry wyposażenia należącego do rezerwy wyposażenia technicznego obejmującej wyposażenie będące własnością państw członkowskich albo Agencji oraz wyposażenie, którego współwłaścicielami są państwa członkowskie i Agencja, dla potrzeb kontroli granic zewnętrznych. Rezerwa wyposażenia technicznego zawiera minimalną ilość wyposażenia technicznego danego typu, o czym mowa w ust. 5 niniejszego artykułu. Wyposażenie wpisane do rezerwy wyposażenia technicznego udostępnia się podczas działań, o których mowa w art. 3, 8a i 9.

3. Państwa członkowskie wnoszą wkład do rezerwy wyposażenia technicznego, o której mowa w ust. 2. Wkład państw członkowskich w rezerwę wyposażenia technicznego i jego udostępnienie na potrzeby konkretnych operacji planowane są na postawie corocznych dwustronnych negocjacji i porozumień pomiędzy Agencją i państwami członkowskimi. Na wniosek Agencji państwa członkowskie udostępniają swoje wyposażenie techniczne zgodnie z tymi porozumieniami i w zakresie, w jakim to wyposażenie stanowi część minimalnej ilości wyposażenia technicznego przewidzianą na dany rok, chyba że stoją w obliczu wyjątkowej sytuacji w znaczny sposób wpływającej na możliwość realizacji zadań krajowych. Wniosek taki składa się co najmniej 45 dni przed planowaną operacją wsparcia. Wkład w rezerwę wyposażenia technicznego jest poddawany corocznemu przeglądowi.

4. Agencja zarządza rejestrami rezerwy wyposażenia technicznego w następujący sposób:

- a) podział ze względu na typ wyposażenia i rodzaj operacji;
- b) podział ze względu na właściciela (państwo członkowskie, Agencja, inni);
- c) ilość wymaganego wyposażenia ogółem;
- d) wymogi w zakresie personelu do obsługi, jeśli ma to zastosowanie;
- e) inne informacje, takie jak szczegóły rejestracji, wymogi w zakresie transportu i konserwacji, mające zastosowanie krajowe systemy eksportu, instrukcje techniczne lub inne informacje istotne z punktu widzenia właściwego użytkownika wyposażenia.

5. Agencja finansuje udostępnianie wyposażenia technicznego, które stanowi część minimalnej ilości wyposażenia technicznego dostarczanego przez dane państwo członkowskie w danym roku. Udostępnienie wyposażenia technicznego, które nie jest częścią minimalnej ilości wyposażenia technicznego, jest współfinansowane przez Agencję maksymalnie do wysokości 100 % wydatków kwalifikowalnych, przy uwzględnieniu szczególnej sytuacji w państwie członkowskim udostępniającym taki sprzęt techniczny.

Na wniosek Dyrektora Wykonawczego Zarząd podejmuje co roku decyzję, zgodnie z art. 24, w sprawie zasad dotyczących wyposażenia technicznego, w tym również wymaganych minimalnych ilości wyposażenia technicznego danego typu ogółem, warunki udostępniania oraz zwrotu kosztów. Do celów budżetowych Zarząd powinien podjąć taką decyzję do dnia 31 marca każdego roku.

Agencja proponuje minimalną ilość wyposażenia technicznego w zależności od swoich potrzeb, uwzględniając w szczególności zdolność do realizacji wspólnych operacji, projektów pilotażowych, szybkich interwencji i wspólnych operacji powrotowych, zgodnie ze swoim programem prac na dany rok.

Agencja zmienia minimalną ilość wyposażenia technicznego, jeżeli jest ona niewystarczająca do wykonania planu operacyjnego uzgodnionego na potrzeby wspólnych operacji, projektów pilotażowych, szybkich interwencji lub wspólnych operacji powrotowych; zmiany tej dokonuje Agencja na podstawie uzasadnionych potrzeb oraz porozumienia z państwami członkowskimi.

6. Agencja informuje Zarząd co miesiąc o składzie i udostępnieniu wyposażenia należącego do rezerwy wyposażenia technicznego. W przypadku gdy minimalna ilość wyposażenia technicznego, o której mowa w ust. 5, nie zostanie osiągnięta, Dyrektor Wykonawczy niezwłocznie

informuje o tym Zarząd. Zarząd w trybie pilnym podejmuje decyzję o ustaleniu priorytetów w zakresie udostępnienia wyposażenia technicznego i podejmuje niezbędne działania w celu uzupełnienia stwierdzonych niedoborów. Zarząd informuje Komisję o stwierdzonych niedoborach i podjętych działaniach. Komisja informuje o tym następnie Parlament Europejski i Radę, przekazując również własną ocenę sytuacji.

7. Agencja corocznie informuje Parlament Europejski o ilości wyposażenia technicznego, które każde państwo członkowskie przekazało do rezerwy wyposażenia technicznego zgodnie z niniejszym artykułem.”;

10) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla art. 78 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (»TFUE«) jedno lub kilka państw członkowskich, które stoją w obliczu szczególnej i nieproporcjonalnej presji, lub sytuacji wymagającej zwiększonej pomocy technicznej i operacyjnej w ramach wykonywania swoich zobowiązań w odniesieniu do kontroli i ochrony granic zewnętrznych, może zwrócić się o pomoc do Agencji. Zgodnie z art. 3 Agencja organizuje odpowiednią pomoc techniczną i operacyjną dla wnioskującego państwa członkowskiego (wnioskujących państw członkowskich)”;

b) w ust. 2 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) oddelegować funkcjonariuszy straży granicznych z europejskich zespołów straży granicznej.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Agencja może nabywać wyposażenie techniczne służące do dokonywania odpraw i ochrony granic wewnętrznych, które ma być wykorzystywane przez ekspertów Agencji oraz w ramach szybkich interwencji przez czas ich trwania.”;

11) art. 8a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 8a

Szybkie interwencje

Na wniosek państwa członkowskiego stojącego w obliczu naglej i wyjątkowej presji, w szczególności w przypadku napływu znacznej liczby obywateli państw trzecich usiłujących nielegalnie przedostać się na terytorium tego państwa członkowskiego na odcinkach granic zewnętrznych, Agencja może oddelegować na ograniczony okres czasu na terytorium wnioskującego państwa członkowskiego jeden lub kilka europejskich zespołów straży granicznej (»zespół« (»zespoły«)) na odpowiedni okres czasu zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 863/2007.”;

12) art. 8d ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeśli Dyrektor Wykonawczy zdecyduje się oddelegować jeden lub kilka zespołów, Agencja wraz z wnioskującym państwem członkowskim sporządzają niezwłocznie, a w każdym przypadku nie później niż w ciągu pięciu dni roboczych od daty decyzji, plan operacyjny zgodnie z art. 8e.”;

13) w art. 8e ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. e), f) i g) otrzymują brzmienie:

„e) skład zespołów, a także oddelegowanie innych właściwych pracowników;

f) przepisy dotyczące dowodzenia i kontroli, w tym również nazwiska i stopnie funkcjonariuszy straży granicznej przyjmującego państwa członkowskiego odpowiedzialnych za prowadzenie współpracy z zespołami, w szczególności tych funkcjonariuszy straży granicznej, którzy dowodzą zespołami w okresie trwania operacji wsparcia, oraz pozycję zespołów w strukturze dowodzenia;

g) wyposażenie techniczne, które ma być udostępnione razem z zespołami, w tym również szczególne wymogi, takie jak warunki użytkowania, wymagany personel do obsługi, transport i inna logistyka oraz postanowienia finansowe.”;

b) dodaje się litery w brzmieniu:

„h) szczegółowe przepisy dotyczące natychmiastowego zgłaszania zdarzeń przez Agencję Zarządowi i właściwym krajowym władzom publicznym;

i) system sprawozdawczości i oceny zawierający poziomy odniesienia dla sprawozdania z oceny oraz ostateczny termin składania sprawozdania z oceny końcowej zgodnie z art. 3 ust. 3;

j) w odniesieniu do operacji morskich – szczegółowe informacje dotyczące stosowania właściwej jurysdykcji i prawodawstwa na obszarze geograficznym, na którym odbywa się szybka interwencja, w tym również odniesienia do prawa międzynarodowego i prawa Unii dotyczącego przechwytywania, ratownictwa na morzu i sprowadzania na ląd;

k) formy współpracy z państwami trzecimi, innymi agencjami i organami Unii oraz organizacjami międzynarodowymi.”;

14) w art. 8h ust. 1 część wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. Agencja w pełni pokrywa następujące koszty poniesione przez państwa członkowskie w związku z udostępnianiem przez nie funkcjonariuszy straży granicznych do celów, o których mowa w art. 3 ust. 1b, art. 8a i 8c.”;

15) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 9

Współpraca w zakresie powrotów

1. Agencja, z zastrzeżeniem polityki Unii w zakresie powrotów, a w szczególności dyrektywy 2008/115/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (*), oraz bez kontroli merytorycznej decyzji dotyczących powrotów, zapewnia niezbędną pomoc oraz na wniosek uczestniczących państw członkowskich zapewnia koordynację lub organizację wspólnych operacji powrotowych państw członkowskich, w tym również w zakresie lotów czarterowych na potrzeby takich operacji. Agencja finansuje lub współfinansuje operacje i projekty, o których mowa w niniejszym ustępie, poprzez dotacje ze swojego budżetu zgodnie z przepisami finansowymi mającymi zastosowanie do Agencji. Agencja może również skorzystać ze środków finansowych Unii dostępnych w obszarze powrotów. Agencja zapewnia, aby w umowach z państwami członkowskimi o przyznaniu dotacji wszelkie wsparcie finansowe było uzależnione od pełnego poszanowania karty praw podstawowych.

1a. Agencja opracowuje kodeks postępowania w przypadku powrotów przebywających nielegalnie obywateli państw trzecich, który ma zastosowanie podczas wszystkich wspólnych operacji powrotowych koordynowanych przez Agencję, zawierający wspólne, standardowe procedury, które powinny ułatwić organizację wspólnych operacji powrotowych i zapewnić powrót w sposób ludzki i z pełnym poszanowaniem praw podstawowych, a w szczególności zasady godności ludzkiej, zakazu stosowania tortur oraz niehumanitarnego lub poniżającego traktowania lub karności, prawa do wolności i bezpieczeństwa oraz prawa do ochrony danych osobowych i niedyskryminacji.

1b. W kodeksie postępowania szczególną uwagę poświęca się obowiązkowi zapewnienia skutecznego systemu monitorowania powrotów przymusowych, określonego w art. 8 ust. 6 dyrektywy 2008/115/WE oraz strategii w zakresie praw podstawowych, o której mowa w art. 26a ust. 1 niniejszego rozporządzenia. Monitorowanie wspólnych operacji powrotowych powinno być prowadzone na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów i obejmować całą wspólną operację powrotową od etapu przed opuszczeniem kraju do przekazania osób odsyłanych w kraju powrotu.

1c. Państwa członkowskie regularnie informują Agencję o swoich potrzebach w zakresie pomocy lub koordynacji ze strony Agencji. Agencja opracowuje aktualizowany na bieżąco plan operacyjny, aby zapewnić wnioskującym państwom członkowskim niezbędne wsparcie operacyjne, w tym również wyposażenie techniczne, o którym mowa w art. 7 ust. 1. Na wniosek Dyrektora Wykonawczego Zarząd podejmuje decyzję, zgodnie z art. 24, w sprawie treści aktualizowanego na bieżąco planu operacyjnego i sposobu działania przewidzianego w planie operacyjnym.

2. Agencja współpracuje z właściwymi organami państw trzecich, o których mowa w art. 14, w celu ustalenia najlepszych praktyk w zakresie uzyskiwania dokumentów podróży oraz powrotów przebywających nielegalnie obywateli państw trzecich.

(*) Dz.U. L 348, z 24.12.2008, s. 98.”;

16) art. 10 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Podczas wykonywania swoich zadań i korzystania ze swoich uprawnień zaproszeni funkcjonariusze przestrzegają prawa Unii i prawa międzynarodowego oraz praw podstawowych i prawa krajowego przyjmującego państwa członkowskiego.”;

17) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Systemy wymiany informacji

Agencja może podjąć wszystkie niezbędne środki w celu ułatwienia wymiany informacji istotnych dla jej zadań z Komisją i państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z agencjami Unii, o których mowa w art. 13. Opracowuje i stosuje ona system informacyjny umożliwiający wymianę informacji niejawnych z tymi podmiotami, w tym również w zakresie danych osobowych, o których mowa w art. 11a, 11b i 11c.

Agencja może podjąć wszystkie niezbędne środki w celu ułatwienia wymiany informacji istotnych dla jej zadań ze Zjednoczonym Królestwem i Irlandią, jeżeli dotyczą one działań, w których te państwa uczestniczą zgodnie z art. 12 i art. 20 ust. 5.”;

18) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 11a

Ochrona danych

Do przetwarzania danych osobowych przez Agencję stosuje się rozporządzenie (WE) nr 45/2001.

Zarząd ustanawia środki mające na celu umożliwienie stosowania przez Agencję rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w tym również środki dotyczące inspektora

ochrony danych Agencji. Środki te ustanawia się po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych. Bez uszczerbku dla art. 11b i 11c Agencja może przetwarzać dane osobowe w celach administracyjnych.

Artykuł 11b

Przetwarzanie danych osobowych w kontekście wspólnych operacji powrotowych

1. Podczas wykonywania swoich zadań związanych z organizacją i koordynacją wspólnych operacji powrotowych państw członkowskich, o których mowa w art. 9, Agencja może przetwarzać dane osobowe osób, które objęte są takimi wspólnymi operacjami powrotowymi.

2. Przetwarzanie takich danych osobowych musi odbywać się z poszanowaniem zasad konieczności i proporcjonalności. W szczególności musi być ono ściśle ograniczone do tych danych osobowych, które są wymagane do celów wspólnych operacji powrotowych.

3. Dane osobowe są usuwane natychmiast po osiągnięciu celu, dla którego zostały zgromadzone, nie później jednak niż 10 dni po zakończeniu wspólnej operacji powrotowej.

4. W przypadku gdy dane osobowe nie zostały przekazane przewoźnikowi przez państwo członkowskie, Agencja może przekazać takie dane.

5. Niniejszy artykuł stosuje się zgodnie ze środkami, o których mowa w art. 11a.

Artykuł 11c

Przetwarzanie danych osobowych zgromadzonych podczas wspólnych operacji, projektów pilotażowych i szybkich interwencji

1. Bez uszczerbku dla kompetencji państw członkowskich w zakresie gromadzenia danych osobowych w ramach wspólnych operacji, projektów pilotażowych i szybkich interwencji oraz z zastrzeżeniem ograniczeń określonych w ust. 2 i 3 Agencja może dalej przetwarzać dane osobowe zgromadzone przez państwa członkowskie podczas takich działań operacyjnych i przekazane Agencji dla celów związanych z bezpieczeństwem na zewnętrznych granicach państw członkowskich.

2. Takie dalsze przetwarzanie danych osobowych przez Agencję ogranicza się do danych osobowych dotyczących osób podejrzanych przez właściwe organy państw członkowskich, w oparciu o uzasadnione przesłanki, o uczestnictwo w transgranicznych działaniach przestępczych, w ułatwianiu nielegalnych działań migracyjnych lub w handlu ludźmi, określonych w art. 1 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Rady 2002/90/WE z dnia 28 listopada 2002 r. definiującej ułatwianie nielegalnego wjazdu, tranzytu i pobytu. (*)

3. Dane osobowe, o których mowa w ust. 2, są dalej przetwarzane przez Agencję jedynie w następujących celach:

- a) przekazywanie, po indywidualnym rozpatrzeniu każdego przypadku, do Europolu lub innych unijnych organów ścigania, z zastrzeżeniem art. 13;
- b) wykorzystywanie w celu przygotowania analiz ryzyka, o których mowa w art. 4. Dane umieszczone w wynikach analiz ryzyka są anonimizowane.

4. Dane osobowe są usuwane natychmiast po ich przekazaniu do Europolu lub innych agencji Unii lub wykorzystaniu do przygotowania analiz ryzyka, o których mowa w art. 4. Okres ich przechowywania nie może w żadnym przypadku przekroczyć trzech miesięcy od daty zgromadzenia tych danych.

5. Przetwarzanie takich danych osobowych musi się odbywać z poszanowaniem zasad konieczności i proporcjonalności. Agencja nie może wykorzystywać danych osobowych do celów dochodzeń, za które odpowiedzialne są właściwe organy państw członkowskich.

W szczególności przetwarzanie danych musi być ściśle ograniczone do tych danych osobowych, które są wymagane do celów, o których mowa w ust. 3.

6. Bez uszczerbku dla rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 dalsze przekazywanie takich danych osobowych lub udzielanie w inny sposób tych danych osobowych przetwarzanych przez Agencję państwu trzecim lub innym stronom trzecim jest zabronione.

7. Niniejszy artykuł stosuje się zgodnie ze środkami, o których mowa w art. 11a.

Artykuł 11d

Zasady bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych i informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności

1. Agencja stosuje przepisy Komisji dotyczące bezpieczeństwa określone w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 29 listopada 2001 r. zmieniającej jej regulamin wewnętrzny (**). Przepisy te mają zastosowanie między innymi do wymiany, przetwarzania i przechowywania informacji niejawnych.

2. Agencja stosuje przepisy bezpieczeństwa dotyczące przetwarzania informacji szczególnie chronionych nieobjętych klauzulą poufności określone w decyzji, o której mowa w ust. 1 niniejszego artykułu i wprowadzone w życie przez Komisję. Zarząd ustanawia środki mające na celu umożliwienie stosowania tych przepisów bezpieczeństwa.

(*) Dz.U. L 328 z 5.12.2002, s. 17.

(**) Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.”;

19) art. 13 i 14 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 13

Współpraca z agencjami i organami Unii oraz organizacjami międzynarodowymi

Agencja może współpracować z Europol, Europejskim Urzędem Wsparcia w dziedzinie Azylu, Agencją Praw Podstawowych Unii Europejskiej (»Agencja Praw Podstawowych«) innymi agencjami i organami Unii oraz organizacjami międzynarodowymi właściwymi w kwestiach objętych niniejszym rozporządzeniem w ramach porozumień roboczych zawieranych z tymi podmiotami zgodnie ze stosownymi postanowieniami TFUE oraz postanowieniami dotyczącymi kompetencji tych podmiotów. W każdym przypadku Agencja informuje Parlament Europejski o wszelkich takich porozumieniach.

Dalsze przekazywanie lub przekazywanie w inny sposób danych osobowych przetwarzanych przez Agencję innym agencjom lub organom Unii odbywa się na podstawie specjalnych porozumień roboczych dotyczących wymiany danych osobowych oraz z zastrzeżeniem uprzedniej zgody Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

Agencja może również, za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego (zainteresowanych państw członkowskich), zaprosić obserwatorów z agencji i organów Unii lub organizacji międzynarodowych do uczestnictwa w swoich działaniach, o których mowa w art. 3, 4 i 5, w zakresie, w jakim ich obecność jest zgodna z celami tych działań, może przyczynić się do poprawy współpracy i wymiany najlepszych praktyk i nie ma wpływu na ogólne bezpieczeństwo tych działań. Udział tych obserwatorów może mieć miejsce jedynie za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego (zainteresowanych państw członkowskich), o którym mowa w art. 4 i 5, i jedynie za zgodą przyjmującego państwa członkowskiego w przypadku działań, o których mowa w art. 3. Szczegółowe zasady uczestnictwa obserwatorów włącza się do planu operacyjnego, o którym mowa w art. 3a ust. 1. Agencja zapewnia takim obserwatorom odpowiednie szkolenia przed rozpoczęciem ich udziału w działaniach.

Artykuł 14

Ułatwienie współpracy operacyjnej z państwami trzecimi oraz współpracy z właściwymi organami państw trzecich

1. W kwestiach objętych działaniami Agencji i w zakresie wymaganym do wypełniania jej zadań Agencja ułatwia współpracę operacyjną między państwami członkowskimi i państwami trzecimi w ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii, w tym również w odniesieniu do praw człowieka.

Agencja i państwa członkowskie przestrzegają norm i standardów co najmniej równoważnych normom i standardom ustanowionym w ustawodawstwie Unii, także wtedy, gdy współpraca z państwami trzecimi ma miejsce na terytorium tych państw.

Ustanowienie współpracy z państwami trzecimi służy promowaniu europejskich standardów w zakresie zarządzania granicami, obejmując również kwestie poszanowania praw podstawowych i godności ludzkiej.

2. Agencja może współpracować z organami państw trzecich właściwymi w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem w ramach porozumień roboczych zawartych z tymi organami, zgodnie ze stosownymi postanowieniami TFUE. Te porozumienia robocze mogą dotyczyć jedynie zarządzania współpracą operacyjną.

3. Agencja może oddelegować do państw trzecich swoich oficerów łącznikowych, którzy powinni być objęci możliwie najwyższą ochroną, aby mogli wykonywać swoje obowiązki. Wchodzą oni w skład lokalnych lub regionalnych sieci współpracy oficerów łącznikowych ds. imigracji państw członkowskich, tworzonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 377/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. w sprawie utworzenia sieci oficerów łącznikowych ds. imigracji (*). Oficerowie łącznikowi są oddelegowywani jedynie do państw trzecich, w których sposoby zarządzania granicami są zgodne z minimalnymi standardami w zakresie praw człowieka. Ich oddelegowanie zatwierdzone jest przez Zarząd. W ramach polityki stosunków zewnętrznych Unii priorytetowy charakter powinno mieć oddelegowanie oficerów łącznikowych do tych państw trzecich, które, jak wynika z analizy ryzyka, stanowią kraj pochodzenia lub tranzytu w odniesieniu do nielegalnej migracji. Na zasadzie wzajemności Agencja może również przyjmować oficerów łącznikowych oddelegowanych także przez te państwa trzecie na czas określony. Na wniosek Dyrektora Wykonawczego oraz zgodnie z art. 24 Zarząd przyjmuje co roku wykaz priorytetów.

4. Zgodnie z prawem Unii i z prawami podstawowymi do zadań oficerów łącznikowych Agencji należy nawiązywanie i utrzymywanie kontaktów z właściwymi organami w państwach trzecich, do których zostali przydzieleni, z myślą o przyczynieniu się do zapobiegania i zwalczania nielegalnej imigracji oraz do powrotu nielegalnych imigrantów.

5. Agencja może korzystać z finansowania Unii zgodnie z przepisami stosownych instrumentów wspierających politykę stosunków zewnętrznych Unii. Agencja może realizować i finansować w państwach trzecich projekty pomocy technicznej dotyczące kwestii objętych niniejszym rozporządzeniem.

6. Agencja może również, za zgodą zainteresowanego państwa członkowskiego (zainteresowanych państw członkowskich), zapraszać obserwatorów z państw trzecich do uczestnictwa w jej działaniach, o których mowa w art. 3, 4 i 5, w zakresie, w jakim ich obecność jest zgodna z celami tych działań, może przyczynić się do poprawy współpracy i wymiany najlepszych praktyk i nie ma wpływu na ogólne bezpieczeństwo tych działań. Udział tych obserwatorów może mieć miejsce wyłącznie za zgodą zainteresowanego

państwa członkowskiego (zainteresowanych państw członkowskich), o którym mowa w art. 4 i 5, i jedynie za zgodą przyjmującego państwa członkowskiego w przypadku działań, o których mowa w art. 3. Szczegółowe zasady uczestnictwa obserwatorów włącza się do planu operacyjnego, o którym mowa w art. 3a ust. 1. Agencja zapewnia takim obserwatorom odpowiednie szkolenia przed rozpoczęciem ich udziału w działaniach.

7. Zawierając umowy dwustronne z państwami trzecimi, o których mowa w art. 2 ust. 2, państwa członkowskie mogą włączyć do nich postanowienia dotyczące roli i kompetencji Agencji, w szczególności w odniesieniu do uprawnień wykonawczych członków zespołów oddelegowanych przez Agencję podczas wspólnych operacji lub projektów pilotażowych, o których mowa w art. 3.

8. Działania, o których mowa w ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, są uzależnione od otrzymania uprzedniej opinii Komisji, a Parlament Europejski jest w pełni informowany o tych działaniach najszybciej jak to możliwe.

(*) Dz. U. L 64, z 2.3.2004, s. 1.”;

20) art. 15 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Agencja jest organem Unii. Ma ona osobowość prawną.”;

21) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Porozumienie w sprawie siedziby

Niezbędne ustalenia dotyczące pomieszczeń, które mają zostać przekazane Agencji w państwie członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba, oraz obiektów, które mają być udostępnione przez to państwo członkowskie, jak również szczegółowe przepisy mające zastosowanie w państwie członkowskim do Dyrektora Wykonawczego, Zastępcy Dyrektora Wykonawczego, członków Zarządu, pracowników Agencji i członków ich rodzin określa porozumienie w sprawie siedziby między Agencją a państwem członkowskim, w którym znajduje się jej siedziba. Porozumienie w sprawie siedziby zostaje zawarte po uzyskaniu zgody Zarządu. Państwo członkowskie, w którym znajduje się siedziba Agencji, powinno zapewniać najlepsze możliwe warunki w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania Agencji, w tym wielojęzyczne kształcenie o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia transportowe.”;

22) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Do celów wykonania art. 3b ust 5 jedynie pracownik Agencji podlegający regulaminowi pracowniczemu urzędników Unii Europejskiej lub tytułowi II warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej może zostać mianowany urzędnikiem koordynującym zgodnie z art. 8g. Do celów wykonania art. 3b ust. 3 jedynie eksperci krajowi oddelegowani przez państwo członkowskie do Agencji mogą zostać wyznaczeni do przydzielenia do europejskich zespołów straży granicznej. Zgodnie z tym artykułem Agencja wyznacza ekspertów krajowych, których przydziela się do europejskich zespołów straży granicznej.”;

b) dodaje się akapity w brzmieniu:

„4. Zarząd przyjmuje niezbędne środki wykonawcze w porozumieniu z Komisją zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej.

5. Zarząd może przyjąć przepisy mające na celu umożliwienie oddelegowywania ekspertów krajowych z państw członkowskich do Agencji. Przepisy te uwzględniają wymogi art. 3b ust 3, w szczególności fakt, że są oni traktowani jak zaproszeni funkcjonariusze oraz wykonują zadania i posiadają uprawnienia przewidziane w art. 10. Obejmują one przepisy dotyczące warunków oddelegowania.”;

23) w art. 20 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) określa strukturę organizacyjną Agencji i przyjmuje politykę kadrową Agencji, w szczególności wieloletni plan w zakresie polityki kadrowej. Zgodnie ze stosownymi przepisami rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2343/2002 z dnia 19 listopada 2002 r. w sprawie ramowego rozporządzenia finansowego dotyczącymi organów, o których mowa w art. 185 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (*), wieloletni plan w zakresie polityki kadrowej jest przedstawiany Komisji i władzy budżetowej po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji;

(*) Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 72.”;

(ii) dodaje się literę w brzmieniu:

„(i) przyjmuje wieloletni plan Agencji mający na celu nakreślenie przyszłej, długoterminowej strategii działań Agencji.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zarząd może doradzać Dyrektorowi Wykonawczemu w każdej sprawie ściśle związanej z rozwojem zarządzania operacyjnego granicami zewnętrznymi, w tym z działaniami dotyczącymi badań przewidzianymi w art. 6.”;

24) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 ostatnie zdanie otrzymuje brzmienie:

„Kadencja może zostać przedłużona.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W Agencji uczestniczą kraje włączone we wdrażanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen. Każdy z tych krajów posiada w Zarządzie jednego przedstawiciela i jednego zastępcę. Na mocy stosownych postanowień umów dotyczących ich włączenia opracowano porozumienia, które określają charakter i zakres oraz szczegółowe zasady uczestnictwa tych krajów w pracy Agencji, w tym również postanowienia dotyczące wkładów finansowych i pracowników.”;

25) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Parlament Europejski lub Rada mogą wezwać Dyrektora Wykonawczego do złożenia sprawozdania z wykonywania jego zadań, w szczególności dotyczących wdrażania i monitorowania strategii w zakresie praw podstawowych, ogólnego sprawozdania Agencji za ubiegły rok, programu prac na nadchodzący rok oraz wieloletniego planu Agencji, o którym mowa w art. 20 ust. 2 lit. i).”;

b) w ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„g) zapewnia realizację planu operacyjnego, o którym mowa w art. 3a i 8e.”;

26) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Strategia w zakresie praw podstawowych

1. Agencja opracowuje, rozwija i wdraża swoją strategię w zakresie praw podstawowych. Agencja wprowadza skuteczny mechanizm monitorowania przestrzegania praw podstawowych we wszystkich swoich działaniach.

2. Agencja ustanawia Forum Konsultacyjne wspierające Dyrektora Wykonawczego i Zarząd w kwestiach związanych z prawami podstawowymi. Agencja zaprasza Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu, Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej, Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców oraz inne właściwe organizacje do uczestnictwa w Forum Konsultacyjnym. Na wniosek Dyrektora Wykonawczego Zarząd podejmuje decyzje w sprawie składu i metod pracy Forum Konsultacyjnego oraz sposobów przekazywania mu informacji.

Zasięga się opinii Forum Konsultacyjnego w kwestiach związanych z dalszym rozwojem i wdrażaniem strategii w zakresie praw podstawowych, kodeksem postępowania i wspólnymi minimalnymi programami szkolenia.

Forum Konsultacyjne przygotowuje roczne sprawozdanie ze swoich działań. Sprawozdanie to jest podawane do wiadomości publicznej.

3. Zarząd mianuje urzędnika ds. praw podstawowych posiadającego odpowiednie kwalifikacje i doświadczenie w dziedzinie praw podstawowych. Jest on niezależny w pełnieniu swoich obowiązków urzędnika ds. praw podstawowych i składa sprawozdania bezpośrednio

Zarządowi i Forum Konsultacyjnemu. Składa regularne sprawozdania stanowiące jego wkład w mechanizm monitorowania praw podstawowych.

4. Urzędnik ds. praw podstawowych i Forum Konsultacyjne mają dostęp do wszystkich informacji dotyczących poszanowania praw podstawowych w odniesieniu do wszystkich działań Agencji.”;

27) w art. 33 dodaje się ustępy w brzmieniu:

„2a. W pierwszej ocenie po wejściu w życie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1168/2011 z dnia 25 października 2011 r. zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 2007/2004 ustanawiające Europejską Agencję Zarządzania Współpracą Operacyjną na Zewnętrznych Granicach Państw Członkowskich Unii Europejskiej (*) przeprowadza się również analizę potrzeb w zakresie dalszego zwiększenia koordynacji zarządzania zewnętrznymi granicami państw członkowskich, w tym również wykonalności stworzenia europejskiego systemu straży granicznej.

2b. Ocena obejmuje szczegółową analizę przestrzegania Karty praw podstawowych w ramach stosowania niniejszego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 304 z 22.11.2011, s. 1.”.

Artykuł 2

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. DOWGIELEWICZ

Przewodniczący